

РЕШЕНИЕ

№ 1277

гр. София, 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **12591** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 21066917/14.12.20г на [фирма]-С. с представляващ В.С. и с проц.представител адв. З. Н. против ОПРЕДЕЛЕНИЕ от 27.10.20г по нахд № 5829/20г на СРС, НО, 22ри състав, с което е потвърдено НП № 22-006499/14.04.20г на Директора на Дирекция “Инспекция по труда”-С., с което на касаторът е наложено адм.наказание “имуществена санкция” в размер на 1500лв на осн. 415 ал.1 от КТ.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е материално и процесуално незаконосъобразно /с подробно изложени аргументи/, като наложеното адм.наказание/имущ.санкция от 1500лв/ е явно несправедливо. Моли се за отмяна на въззивното решение и на НП или за замяна на наложеното адм.наказание с “предупреждение”, предвид множеството смекчаващи вината обстоятелства.В съд.заседание касаторът не се представлява.

Ответникът Директора на Дирекция “Инспекция по труда”-С. се представлява в съд.заседание от юрк.Х., която оспорва жалбата и моли за потвърждаване на въззивното решение .

Прокурорът при СГП изразява становище за неоснователност на кас.жалба и правилност на решението на СРС.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд,

срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

СРС е бил сезиран с жалба срещу НП, провел е производство по чл. 59 от ЗАНН, но се е произнесъл със съдебен акт - Определение, в противоречие с императивната норма на чл. 63 от ЗАНН , респ. с чл. 339-340 от НПК /следвало е да се произнесе с Решение/. Тъй като в диспозитива на акта е изписано “Реши:” , налице е противоречие между заглавието на съд.акт и диспозитива му, поради което не може да се определи с категоричност дали същият представлява Определение или Решение. Воден от тези доводи, Кас.състав намира обжалвания съд.акт за нищожен и на осн. чл. 221 ал.5 от АПК

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО ОПРЕДЕЛЕНИЕ от 27.10.20г по нахд № 5829/20г на СРС, НО, 22ри състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО на СРС за ново разглеждане от друг състав и постановяване на решение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: